

متن کامل مناجاة المتوسّلين

به همراه ترجمه فارسی

مناجات توسّل‌کنندگان - مناجات دهم از مناجات خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِلَهِي لَيْسَ لِي وَسِيلَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَأْفَتِكَ

إلهی، مرا سببی به سوی تو نیست

جز عطوفت‌های مهربانی‌ات

وَلَا لِي ذَرِيعَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَارِفُ رَحْمَتِكَ

و مرا دستاویزی به سوی تو نیست

مگر نیکی‌های رحمت

وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

و شفاعت پیغمبرت، نبی رحمت

وَمُنْفَذِ الْأُمَّةِ مِنَ الْعَمَّةِ

و رهایی‌بخش امت از گرفتاری و اندوه

پس این دو وسیله را

فَاجْعَلْهُمَا لِي سَبَبًا إِلَى نَيْلِ غُفْرَانِكَ

سببی برای رسیدن من به آمرزش خویش قرار بده

وَصَيِّرْهُمَا لِي وَصَلَةً إِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوَانِكَ

و آنها را وسیله‌ای برای دستیابی به خوشنودی‌ات بگردان

وَقَدْ حَلَّ رَجَائِي بِحَرَمِ كَرَمِكَ

که [قافله] امیدم وارد در حرم کرم تو گشته

وَحَطَّ طَمَعِي بِفَنَاءِ جُودِكَ

و [راحله] طمعم به آستان جود و احسان تو فرود آمده است

فَحَقِّقْ فِيكَ أَمَلِي

پس آرزویم را درباره خودت محقق گردان

وَاخْتِمِ بِالْخَيْرِ عَمَلِي

و کارم را ختم به خیر فرما

وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَتِكَ

و مرا از بندگان برگزیده‌ات قرار بده

الَّذِينَ أَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَةَ جَنَّتِكَ

که آنان را در میان بهشت خویش جای دادی

وَبَوَّأْتَهُمْ دَارَ كَرَامَتِكَ

و در سرای کرامت خویش مقیم گردانیدی

وَأَفْرَزْتَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ

و دیدگانشان را به دیدار جمالت

در روز ملاقاتت روشن نمودی

وَأُورِثْتُهُمْ مَنَازِلَ الصِّدْقِ فِي جَوَارِكِ

و منزلگاه‌های صدق و راستی را

در جوار خویش به ایشان عطا کردی

يَا مَنْ لَا يَفِدُ الْوَافِدُونَ عَلَى أَكْرَمِ مِنْهُ

ای [خدایی] که باریافتگان، بر کریم‌تر از او وارد نشوند

وَلَا يَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ مِنْهُ

و قصدکنندگان، مهربان‌تر از او نیابند

يَا خَيْرَ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ

ای بهترین کسی که تنهاییان با او خلوت کرده‌اند

وَيَا أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ طَرِيدٌ

و ای مهربان‌ترین کسی که آوارگان بدو پناه بسته‌اند

إِلَى سَعَةِ عَفْوِكَ مَدَدْتُ يَدِي

دست [امید] خود را به سوی وسعت عفو تو دراز نمودم

وَبَدِيلِ كَرَمِكَ أَعْلَفْتُ كَفِّي

و به دامان کرم تو چنگ آویختم

فَلَا تُؤْنِسِي الْحَرَمَانَ

پس ناامیدی را نصیب من نگردان

وَلَا تُبْلِنِي بِالْخَيْبَةِ وَالْخُسْرَانِ

و به ناکامی و زیان، مبتلایم مساز

يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ

ای شنوای دعا

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.